

ha la cosa que el bou és molt brut, però em paga a 25 francs el m³ i a més aviat farem carbó.

Jo estic content, perquè si això resulta tot seguint estudiis la forma per portar-te roeta meu. Jo crec que el més acertat és cercar-te quelcom a Carcassonne. Jo podria venir així a passar algun diumenge, i tu estaries més bé i amb més probabilitats de trobar el que jo voldria. Kinche ací mateix seria una tonteria. Ja ho veus. Ens fem el dinar al bosc, i una casa que no hi cabem. Tu diràs, pots trobar una cambra, potser sí, però jo tenc pel devia com et deia en la nova anterior carteta i si mai jo tinguis de deixar això per veure a saber quin motiu jo m'espavilo i tu segueixes de moment on fassis cap. T'esta bé al meu pla?

Ah! Abans de sortir veig rebre la carteta teva on m'explicaves la vida que fas a la nova casa. També et hi rentaràs les dents al teu Pepe quan sigui vellut, morosa nova? M'alegra que t'hi trobis bé. Mentre això s'acaba jo veuré per portar-te ací. Et així dorms hi tot a la casa nova? Jo em creia que solament hi aniries a la tarda, i veig que és com si estessis a dispesa completa.

Sàpiguis mocrot meu, que mentre et teu Pepe, d'ençà que sortí de Fontou caminant bores, canejat com un ruquet, et tenia com sempre viva (unia tinc que seguir amb una altra tinta per haver-se acabat la de la ploma) en el meu pensament. I així a l'arribar ací. Saps que em han dit, o millor explicat el que corre. Que tots hanem de retornar a Espanya, a excepció dels que han comès alguna mort. Que hem d'anar allí a treballar perquè allò no rutlla, i naturalment amb una àmplia amicitia. Oida'ho cent, no, Maria neva?

Salutacions a Mané. Petons a Joan

Aduca

Quartier de l'Eglise
MOUX (Aude)

Ora a tu, reineta neva, tot l'amor i els petons ^{meus} bons del teu ^{Pepe}

Mouex, dijous 20-II-51 72

Maria ben meva: Ja ho veus t'escriu ja des del non lloc. Sortirem el dimarts a la nit i el dimecres al migdia ja arribarem aci. Ens creiem que anàvem destinat a Falzeja però ens han deixat aci pel fet que el bosc cau més a la voreta. Hivir tot el dia estiguem encara sense saber on podríem anar a dormir. Serien les set que ens entregaren una casa mig moblada. La casa es d'allò més petit. Foc a terra al repla i una cambra d'alt i estom estret com les aranjades al caixí. Aquest mati la gent ja ha anat al bosc. Jo he quedat aci per posar les coses amb un cic d'ordre i ara són les quatre i he començat a preparar el sopar ja.

Què vols que et digui, neneta meva, del poble? És petit però bonic. Hi ha de tot. També hi ha gare. Hi passa el ferrocarril que va de Narbonne a Carcassonne. Estem situats a 28 Km. de la 1ª població i a 20 de la segona. En aquest sentit sí que hem guanyat i no poc. Al poble hi ha de tot: farmàcia, etc. etc. D'aci al treball hi tenim tres quarts d'hora. Des de demà sortirem tots i farem el dinar al bosc i així ens estalviarem una caminada.

Neneta meva, ja ho veus, em sembla que estarem bé i ens tindrem d'espavilar més per cercar la teca ja que això està molt apurat i malgrat sigui campanya com que hi passa la route principal i el tren sempre està més esgotat. Amb tot, creiem en trobarem. El patió ens deixarà el caixí un dia cada quinze dies per poder sortir a ravalicallar. El patió es espanyol (de Lleida) però senti d'allà quan tenia 18 anys i avui en té ja una gran colla. És un home ric i les condicions de treball són molt bones. Hi